

(S. Sjørgensen) have Ret i, at det har været daarlige Aar for Algerdyrningen; men deraf kan man ikke slutte til, at de forholdsvis have været ligesaa gode for Embedsmændene. Paa ingen Maade. Lad os engang se paa, hvad det er, der er blevet billigere af de Ting, Embedsmændene skulle bruge. Der er Smør og Korn og Flæsk (Stemmer: Og Fedt!). Ja, det er sandt, og Fedt. Det er blevet billigere; men lad os tage andre Ting, som Embedsmændene nødvendig skulle bruge. Er Husleien bleven billigere? (Stemmer: Ja!). Jeg veed dog ikke, om det er Tilfældet her i Kjøbenhavn f. Ex, hvor de fleste Embedsmænd bo. I alt Fald er det neppe meget. Ere Kolonialvarer, Manufakturvarer, Brændsel bleven billigere? (Stemmer: Ja!). Det er dog vist ikke i nogen særdeles betydelig Grad. Er Mælk f. Ex. bleven billigere? Den betales vist ligesaa høit, som for en Række Aar siden, idetmindste her i Byen. Kunne de Herrer leve billigere end for nogle Aar siden? Jeg kan det ikke. Jeg giver akkurat det Samme, som jeg gav for nogle Aar siden. Der er ingen Forskjel for mig. Jeg veed ikke, om de andre Herrer have opdaget, at de kunne leve saa synderligt billigere her, naar de skulle leve, som de maa. Det Argument, som navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds saa stærkt fremdrog, at, naar vi Andre, Landmænd, Handlende, Haandværkere, Arbejdere, have maattet føle, at det var daarlige Aar og have maattet indstrænke os, hvorfor skulle saa ikke Embedsmændene ogsaa føle det, er ikke noget rigtig smukt Argument. Det er egentlig kun en Smule Misundelse (S. Sjørgensen: Nei!). Det er ikke Andet. Det ærede Medlem kunde heller ikke lide, at der fra anden Side blev talt om, at, hvad der bliver givet i Tillæg til Embedsmændene, ikke kunde blive føleligt for de enkelte Skatteydere; thi, sagde han, naar vi tage hver Ting for sig, saa er det lidt; men naar vi tage det Hele sammen, saa er det stort. Men Tingen er, at der forlanges ikke en Skilling mere af Skatteyderne, end naar der ikke gives Dyrtidstillæg, det mærkes ikke i mindste Maade. Nu siger det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, at Ingen sidder saa glimrende i det som vor Embedsstand; de ere sikkrede for hele deres Levetid, hvad der end sker; men hvorledes er en Embedsmands Familie stillet i det Dieblit, Familiefaderen gaar bort i en yngre Alder? Det ærede Medlems Familie er stillet saaledes, at hans Enke og Børn kunne blive i hans Virksomhed og drive den (Rjer: Det kan dog være et Spørgsmaal.) Ja, det kan være et Spørgsmaal; der kan naturligvis gives Undtagelser; men Reglen er, at den Næringsdrivendes eller Landmandens Familie kan blive i Stillingen og drive den og være forsørget, om Familiefaderen gaar bort. Det skulle de Herrer ikke aldeles overse, naar de tale i saa haarde

Ord om Embedsstanden, som de gjøre, at det kan Embedsmændens Familie ikke. De sige nok, at de ville lønne Embedsstanden godt, at den skal være vel lønnet for at være tro og nidkær osv. Men de handle ikke ganske i Overensstemmelse med dette Synspunkt. De optræde altid mod Embedsstanden og gjøre deres bedst Mulige for at indstrænke den saa meget som muligt. Ja, jeg tror ikke, at de handle ganske klogt eller rigtigt i at optræde paa den Maade; thi ganske vist, intet Land, og mindst den menige Befolkning i et Land kan være tjent med en demoraliseret Embedsstand. Derfor lad det komme til noget mere end Ord, naar de sige, at de sætte Pris paa, at vi have en vel lønnet Embedsstand, som ikke er fristet til at gjøre Uret. Nei, jeg tror ikke, at der er disse stærke Grunde tilstede til nu at sige: Bort med alt Dyrtidstillæg! Navnlig tror jeg ikke, at det er berettiget at anvende det Argument, som de ærede to jydsk Rigsdagsmænd anvendte om et Hovedargument, at det har været ringere Lidet for enhver Samsundsklasse, og at derfor skulle ogsaa Embedsmændene have det mindre godt. Nu var det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds dog saa god at indrømme, at det sidste Aar havde været ret frugtbart; men tilspøiede, at man har faaet lavere Priser. Der er imidlertid det Gode for os Landmænd, at, naar vi kun aale Noget, have vi nok at bruge til os selv. Varerne mætte lige saa godt, fordi der er lavere Priser paa dem, som fordi der er højere Priser. Vi lide ingen Nød, selv om Varerne blive billigere. Vi kunne da ikke samle saa mange Penge sammen; men mætte os paa Kornet og Flæsket og Kjødet, det kunne vi, selv om det bliver billigere. Det skulle de ærede Medlemmer ogsaa huske paa.

Buff: Jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledreborg) og det ærede Medlem for Kjersteminde (N. Andersen). Anledningen til, at jeg skal gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Leire, er, at han baade ved anden Behandling af Finantsloven og nu ved tredje kom med en Dpgjørelse med Hensyn til Dyrtiden, som jeg efter min Erfaring paa ingen Maade kan være enig i. Det ærede Medlem kom navnlig med en Bemærkning, som selvsjølkelig ikke angik min Person — thi jeg har ikke udtalt, at jeg vilde være med til fremdeles i de kommende Aar at bevilge Dyrtidstillæget; jeg tror, at det laa aldeles klart i min Udtalelse, at jeg ikke er saa langt fra det ærede Medlem i det Stykke —; hans Udtalelse gjaldt altsaa ikke mig personligt, men jeg vil kun modsigte nogle Bemærkninger af det ærede Medlem ved 2den og 3die Behandling om Dyrtiden. Naar det ærede Medlem siger, at Dyrtiden var overflødig allerede i 1876, er jeg ikke enig med ham deri. Jeg kan være enig med